

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/50/2025
Identifikačné číslo spisu: 1620010618
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1620010618.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného V. M. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 prerokoval na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku konanom v Bratislave 18. decembra 2025 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Falatha proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. februára 2025, č. k. 3To/96/2023-749, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/96/2023 z 11. februára 2025, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku,

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 287 ods. 1 Trestného poriadku, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v neprospech obvineného V. M., nar. XX. J. XXXX v Z., trvale bytom E. XX, O. B. W..

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku sa vo vzťahu k obvinenému V. M. zrušuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/96/2023 z 11. februára 2025 vo výroku o náhrade škody, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Krajskému súdu v Bratislave prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 15. mája 2023, č. k. 1T/99/2020-624, uznal obvineného V. M. a odsúdených L. Š. a spol. L. X. s.r.o. v likvidácii vinnými zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 13.06.2017 v

obci O. B. W. podpísala obvinená právnická osoba L. X., s.r.o. prostredníctvom obvinených V. M. a L. Š. ako konateľov tejto právnickej osoby kúpnu zmluvu č. XXXXXX, ktorú predtým podpísali poškodení Y. X. a N. J. ako kupujúci, a predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností v k. ú. O. B. W., a to pozemky registra „H.“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 729 m² v podiele X/X a parc. č. XXXX/XXX o výmere 346 m² v podiele X/XX zapísaných na LV č. XXXX a pozemok registra „H.“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 2520 m² v podiele X/XX zapísaného na LV č. XXXX, a ktorá bola následne pod zámkou uhradenia časti kúpnej ceny vo výške 46.000 € predložená M. M. a.s., kde mali poškodení pre tento účel schválený úver, na základe čoho M. M. a.s. dané peňažné prostriedky previedla, pričom obvinená právnická osoba ich prijala a spotrebovala, hoci už v čase podpísania kúpnej zmluvy č. XXXXXX a jej predloženia M. M. vedeli, že túto zmluvu nebude môcť obvinená právnická osoba plniť, ako aj že predmetné peňažné prostriedky nevrátia, čím poškodeným Y. X. a N. J. spôsobili škodu najmenej vo výške 46.000 €. Za to okresný súd: · odsúdil obvineného V. M. podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Trestného zákona súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenému. · odsúdil odsúdeného L. Š. podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd odsúdenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému určil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. · odsúdil odsúdenú právnickú osobu L. X. s.r.o. v likvidácii podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, na peňažný trest vo výške 3 000,- eur. Podľa § 20 ods. 1, ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, na trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v Obchodnom vestníku s uvedením názvu a sídla odsúdenej právnickej osoby na svoje náklady a to v rozsahu odcudzujúceho rozsudku týkajúceho sa tejto právnickej osoby v lehote do piatich dní od výzvy súdu na jeho zverejnenie, po dobu najmenej dvoch mesiacov od začiatku zverejnenia. · podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému V. M. a odsúdeným L. Š. a L. X. s.r.o. v likvidácii uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Y. X. škodu vo výške 46 000,- eur. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného Y. X., so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania odsúdený L. Š. proti výroku o náhrade škody, obvinený V. M. v celom rozsahu (výroku o vine a výroku o treste) a poškodený Y. X. proti výroku o náhrade škody. O podaných odvolaniach Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 11. februára 2025, č. k. 3To/96/2023-749 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a § 2 ods. 1 Trestného zákona zrušil prvostupňový rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného V. M. a odsúdených L. Š. a spol. L. X. s.r.o. v likvidácii vinnými z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024, na tom skutkovom základe, že:

dňa 13.06.2017 v obci O. B. W. podpísala obvinená právnická osoba L. X., s. r. o. prostredníctvom obvinených V. M. a L. Š. ako konateľov tejto právnickej osoby kúpnu zmluvu č. XXXXXX, ktorú predtým podpísali poškodení Y. X. a N. J. ako kupujúci, a predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností v k. ú. O. B. W., a to pozemky registra „H.“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere XXX m² v podiele X/X a parc. č. XXXX/XXX o výmere 346 m² v podiele X/XX, zapísaného na LV č. XXXX, a ktorá bola následne pod zámkou uhradenia časti kúpnej ceny vo výške 46 000 eur predložená M. M. a. s., kde mali poškodení pre tento účel schválený úver, na základe čoho M. M. a. s. dané peňažné prostriedky previedla, pričom obvinená právnická osoba ich prijala a spotrebovala, hoci už v čase podpísania kúpnej zmluvy č. XXXXXX a jej predloženia M. M. vedeli, že túto zmluvu nebude môcť obvinená právnická osoba plniť, ako aj že predmetné peňažné prostriedky nevrátia, čím poškodeným Y. X. a N. J. spôsobili škodu najmenej vo výške 46 000 eur. Za to krajský súd: · uložil obvinenému V. M. podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa §

49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. · uložil odsúdenému L. Š. podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok. · uložil odsúdenej právnickej osobe L. X. s.r.o. v likvidácii podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 s poukazom na § 15 zákon č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov peňažný trest vo výške 2 000,- eur. Podľa § 20 ods. 1, ods. 2 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov trest zverejnenia odsudzujúceho rozsudku v Obchodnom vestníku v dvoch po sebe nasledujúcich číslach s uvedením názvu a sídla odsúdenej právnickej osoby a to v rozsahu odsudzujúceho rozsudku týkajúceho sa tejto právnickej osoby v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. · podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obvinenému V. M. a odsúdeným L. Š. a L. X. s.r.o. v likvidácii uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Y.Á. X. škodu vo výške 46 000 eur, spolu s úrokom z omeškania 8,00% ročne zo sumy 46 000 eur od 04.04.2021 do 31.12.2022, úrokom z omeškania 10,50% zo sumy 46 000 eur od 01.01.2023 do 30.06.2023, úrokom z omeškania 12,00% zo sumy 46 000 eur od 01.07.2023 do 31.12.2023, úrokom z omeškania 12,50% zo sumy 46 000 eur od 01.01.2024 do 30.06.2024, úrokom z omeškania 12,25% zo sumy 46 000 eur od 01.07.2024 do 31.12.2024 a s úrokom z omeškania 11,15% zo sumy 46 000 eur od 01.01.2025 až do zaplatenia. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného Y. X. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. · Podľa § 319 Trestného poriadku súd odvolanie odsúdeného L.F. Š. zamietol.

3. Proti rozsudku krajského súdu z 11. februára 2025, č. k. 3To/96/2023-749 podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Falatha podaním z 3. júla 2025 (č. l. 819 - 825), v ktorom navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 3To/96/2023 zo dňa 11. februára 2025 je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a tento rozsudok súd podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje v celom rozsahu a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na nové prerokovanie a rozhodnutie. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a namietol tieto základné skutočnosti (skrátene):

3.1. Pre založenie trestnej zodpovednosti obvineného je potrebné skúmať najmä objektívnu a subjektívnu stránku trestného činu. V danom prípade nebola naplnená ani jedna, a ide v podstate o rýdzo obchodnoprávny/občianskoprávny spor, ktorý nie je trestným činom.

3.2. Je potrebné zdôrazniť aj subsidiaritu trestného stíhania, ktorá sa má uplatniť výlučne ako prostriedok ultima ratio a nemá v žiadnom prípade nahrádzať a riešiť typicky súkromnoprávne spory, kde rovnakú ochranu poškodenému poskytuje civilný súd. O to viac táto téza platí v prípadoch, keď je nepochybné, že poškodený si svoju situáciu sám zapríčinil, a to najmä hrubou nedbanlivosťou a kolúznym konaním.

3.3. V danom prípade bol realizovaný developerský projekt. Počas realizácie obvinený a L. Š. zistili, že ich účtovníčka uviedla do omylu ohľadom registrácie pre DPH. Preto sa to snažili vyriešiť tým, že obvinený bude predávať pozemky ako fyzická osoba. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že L. Š. poškodeného, ktorým bol pán X. o všetkých krokoch informoval a poškodený bol v tejto veci dokonca súčinný.

3.4. Z výsluchov vyplynulo, že poškodený chcel získať pozemky a dom, a za ne zaplatiť kúpnu cenu. Obvinený a L. Š. chceli projekt realizovať, avšak nechceli navyšovať ceny ohľadom DPH, preto chceli po skončení projektu previesť pozemky aj so stavbami na kupujúcich. O tomto počas konania neboli žiadne pochybnosti.

3.5. Úplne rovnaká situácia by nastala aj v prípade, ak by obvinený neodstúpil od kúpnej zmluvy so spoločnosťou L. X. s. r. o., ale L. X. by aj tak nepodala návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech poškodeného. Porušenie kúpnej zmluvy nemôže byť riešené prostriedkami trestného práva. Poškodený, ak nenadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, mohol od zmluvy odstúpiť a domáhať sa vrátenia kúpnej ceny od predávajúceho, a ak mu bola spôsobená škoda aj konaním konateľa, tak mohol náhradu škody žiadať aj od konateľa spoločnosti.

3.6. Poškodený však tvrdí, že sa dozvedel až po vyše pol roku o tom, že nie je vlastníkom

nehnutelností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy. Je zrejmé, že ak niečo kupujete, tak vám kataster nehnuteľností zašle rozhodnutie o povolení vkladu, zároveň nadobudnutím nehnuteľností vám vzniká daňová povinnosť za daň z nehnuteľnosti. Je preto neuveriteľné, že poškodený sa pol roka nezaujímal o to, čo sa deje s jeho nehnuteľnosťou. Práve naopak, dosvedčuje to tvrdenie, že poškodený bol o celom priebehu financovania a prevodu nehnuteľnosti riadne informovaný a uzrozumený. Ak nie, dopustil sa hrubej nedbanlivosti, ktorú je potrebné pričítať na jeho zodpovednosť a vec riešiť prostriedkami civilného práva a konanie obvineného nezakladá jeho trestnú zodpovednosť, keďže poškodený zanedbal elementárne povinnosti obozretného kupujúceho.

3.7. Ako bolo vyššie uvedené, rovnaká situácia by nastala, aj keby obvinený neodstúpil od (primárnej) kúpnej zmluvy. Preto nebola naplnená objektívna stránka využitia omylu alebo uvedenia do omylu, ktorej následkom by bolo spôsobenie škody.

3.8. Konanie obvineného a L. Š. nemalo za cieľ spôsobiť škodu poškodenému ani sa na jeho úkor obohatiť, ale v čase podpisu kúpnej zmluvy, mali vážny a nespochybniteľný záujem dokončiť projekt a na poškodeného previesť nehnuteľnosti.

3.9. Konanie poškodeného môže zakladať znaky úverového podvodu, keď uvedením do omylu banky od nej vylákal sumu 46 000 eur, ktorú si následne uplatňoval v tomto trestnom konaní. Z dôvodu, že poškodený sa svojim konaním pričínil o vznik vlastnej škody, nie je možné v trestnom konaní zaviazat' k náhrade obvineného a rovnako z toho dôvodu stíhať obvineného, keďže sám poškodený konal protizákonne a v rozpore s dobrými mravmi.

3.10. V článku 2 ods. 2 písm. a) kúpnej zmluvy poškodený explicitne podpísal, že sumu 10.217 eur uhradil pred podpisom tejto kúpnej zmluvy, čo strany podpismi potvrdzujú. V skutočnosti však došlo len k úhrade 3 000 eur.

3.11. Motiváciou samotného poškodeného ako kupujúceho bola možnosť čerpať úver bez reálneho splnenia podmienok, keďže podmienkou banky bolo, že musí ostávajúcu časť kúpnej ceny (10 217 eur) pred čerpaním úveru uhradiť predávajúcej.

3.12. V emaily je explicitne uvedené, že klienti (poškodení) musia do „13.06. odovzdať banke kúpnu zmluvu k pozemku s tým, že musia mať v zmluve uvedené, že klient zaplatil rozdiel medzi úverom 46 000 eur (čiastka, ktorá bude uhradená nám) a kúpnu cenou. Táto zmluva bude len pre účely banky a nepôjde do katastra.“ Ďalej v emaily Š. uvádza, že klienti uhradili len 3 000 eur a preto to musia nejak ošetriť, pričom navrhuje dodatok.

3.13. Uvedené tak bez pochybností preukazuje, že samotný poškodený podvodným spôsobom vylákal z banky prostriedky v hodnote 46 000 eur, ktoré si následne v konaní uplatnil ako škodu, ktorá mu bola aj krajským súdom priznaná. Keby bol poškodený konal poctivo, v súlade so zákonom a dobrými mravmi, tak by predmetné prostriedky nezískal a neuhradil predávajúcej (L. X.) a žiadna škoda by mu nevznikla. Je absurdné, ak osoba, ktorá v občianskoprávnom vzťahu sama koná podvodne, sa prostredníctvom trestného konania domáha škody, ktorú si sama spôsobila.

3.14. Z uvedeného vyplýva aj to, že kúpna zmluva nikdy nebola určená pre kataster nehnuteľností, a ako vyplýva z emailu a prejavov vôle (simulácia uhradenia kúpnej ceny v časti 10 217 eur), zmluvné dojednania neboli myslené vážne a teda ani zmluva nebola platná. Platný je len právny úkon, ktorý je myslený vážne.

3.15. Rozsudok opomína vysporiadať sa náležite so subjektívnou stránkou trestného činu. Zo znaleckého posudku obvineného vyplýva, že trpí výrazne zníženým intelektom ovplyvňujúcim jeho kognitívne schopnosti.

3.16. V tomto prípade sa obvinený spoliehal, že k porušeniu alebo ohrozeniu - t. j. ku škode poškodeného nedôjde, a to dokonca z primeraných dôvodov. Týmto dôvodom bolo inter alia aj to, že mu v tejto veci radil advokát Mgr. B.

3.17. V čase spáchania trestného činu obvinený žiadnym spôsobom nemal záujem ani úmysel spôsobiť poškodenému škodu, a radil sa s odborne spôsobilou osobou, ako celý projekt riadiť v súlade so zákonom. Preto nemôže byť obvinený odsúdený zo spáchania úmyselného trestného činu.

3.18. Súd sa ďalej nijakým spôsobom nezaoberal či náhodou obvinený nebol len využitý/zneužitý ako živý nástroj na spáchanie trestného činu, ak mal niekto úmysel vylákať od poškodeného plnenie a obohatiť sa v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, ale obvinený takýto úmysel v žiadnom prípade nemohol mať a nebol v konaní ani preukázaný.

3.19. V prípade, kedy škodu spôsobil konaním aj sám poškodený nie je možné, aby boli k náhrade škody

zaviazaní len obvinený a odsúdené osoby. Výška škody, najmä čo sa týka úroku z omeškania, je v príkrom rozpore so zákonom.

3.20. Krajský súd v rozsudku ľubovoľne aplikoval raz občianskoprávnu a raz obchodnoprávnu úpravu. Premlčanie nároku na náhradu škody posúdil v zmysle ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení a teda aplikoval trojročnú premlčaciu lehotu a na výšku úrokov z omeškania aplikoval úpravu podľa zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení.

3.21. V danom prípade išlo o kúpnu zmluvu k nehnuteľnosti uzavretú podľa Občianskeho zákonníka. Kupujúci boli zároveň spotrebiteľmi, preto sa na danú zmluvu, vrátane príslušenstva v celosti aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a úroky z omeškania za jednotlivé obdobia majú byť o 3 % nižšie ako je uvedené v rozsudku. Krajský súd v Bratislave, aj keby došlo k spáchaniu trestného činu - čo vzhľadom na vyššie uvedené popierajú - vec nesprávne právne posúdil, keď úroky vzťahujúce sa k náhrade škody aplikoval namiesto občianskoprávnej obchodnoprávnu úpravu, čím zaviazal obvineného k vyššej náhrade škody ako priznáva zákon.

4. K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podaním z 15. augusta 2025 (č. l. 854), v ktorom navrhol, aby dovolací súd dovolanie s poukazom na ustanovenie § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol, a to s nasledovným odôvodnením (skrátene):

4.1. Podané dovolanie z obsahového hľadiska nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, nakoľko sa ním napáda hodnotenie vykonaného dokazovania, resp. právne závery súdov o tom, že bol spáchaný trestný čin. Obhajca nežiada o právne posúdenie skutku uvedeného v skutkovej vete, ale žiada o revíziu doterajších skutkových zistení, čo však dovolací súd nemôže skúmať.

4.2. Hodnotenie absencie omylu poškodeného rozporuje samotnú správnosť skutkových zistení, keď má za to, že omyl a majetková dispozícia v omyle sa viaže na poškodeného, hoci zo znenia skutkovej vety je zrejmé, že do omylu bola uvedená banka.

5. Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 10. septembra 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382a Trestného poriadku dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

6. Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Trestného poriadku). Zároveň zistil, že dovolanie obvineného V. M. vo vzťahu k výroku o náhrade škody napĺňa dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Trestného poriadku, pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Trestného poriadku), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Trestného poriadku a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Trestného poriadku), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými

dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Trestného poriadku, § 385 Trestného poriadku). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

8. V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnemu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

9. V tomto ohľade treba uviesť, že pokiaľ dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, či namieta skutkové závery, ku ktorým mali súdy dospieť z vykonaného dokazovania, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, čo je však vylúčené z preskúmania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku (R 14/2015).

10. Dovolací súd podľa obsahu preskúmal dovolanie obvineného a dospel k záveru, že v podanom dovolaní namieta právny záver okresného a krajského súdu o tom, že sa mal dopustiť trestného činu podvodu. Podľa jeho názoru sa jedná len o súkromnoprávny (civільný) spor, poškodený ním nebol uvedený do omylu, pretože o realizovaných právnych úkonoch obvineného vopred vedel, obvinený nemal úmysel poškodeného uviesť do omylu a poškodený nevyňaložil dostatočnú mieru opatrnosti.

11. Napriek vyššie uvedeným dovolacím námietkam obvineného, z ktorých je zrejmé, že skutkové zistenia krajského súdu sú rozdielne od tých, ktoré obvinený prezentuje v podanom dovolaní, je nevyhnutné opätovne zdôrazniť, že dovolací súd nie je oprávnený skutkové zistenia krajského súdu preskúmať a ani ich meniť, teda dať obvinenému odpoveď na to, ktoré zo sporných skutkových zistení krajského súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

12. V tomto kontexte je tiež nevyhnutné uviesť, že nesprávnosť právnej vety a použitej právnej kvalifikácie, uvedených vo výroku napadnutého rozsudku krajským súdom, obvinený odvodzuje takmer výlučne zo skutkových zistení krajského súdu (podľa jeho názoru nesprávnych), ktoré sú súčasťou

odôvodnenia napadnutého rozsudku, a nie od popisu skutku uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

13. Keďže obvinený odvodzuje nesprávnosť právnej časti výroku napadnutého rozsudku krajského súdu výlučne z dôvodu nesprávnosti skutkových záverov, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania krajský súd, a ktoré prezentoval v skutkovej vete a odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré dovolací súd nie je oprávnený preskúmať ani meniť, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie obvineného je v tejto časti (voči výroku o vine) nedôvodné, pretože tieto dovolacie námietky nemožno podradiť pod žiaden dôvod dovolania uvedený § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Jedná sa o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý môže namietat len minister spravodlivosti.

14. Krajský súd v skutkovej vete ustálil, že:

- dňa 13.06.2017 podpísala obvinená právnická osoba L. X., s. r. o. prostredníctvom obvinených V. M. a L. Š. ako konateľov tejto právnickej osoby kúpnu zmluvu č. XXXXXX, ktorú predtým podpísali poškodení Y. X. a N. J. ako kupujúci, a predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností v k. ú. O. B. W., a to pozemky registra „H.“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere XXX m² v podiele X/X a parc. č. XXXX/XXX o výmere 346 m² v podiele X/XX, zapísaného na LV č. XXXX,

- kúpna zmluva bola následne pod zámkou uhradenia časti kúpnej ceny vo výške 46.000 eur predložená M. M. a. s., kde mali poškodení pre tento účel schválený úver, na základe čoho M. M. a. s. dané peňažné prostriedky previedla,

- obvinená právnická osoba peňažné prostriedky prijala a spotrebovala,

- už v čase podpísania kúpnej zmluvy č. XXXXXX a jej predloženia M. M. a. s. obvinený vedel, že túto zmluvu nebude môcť obvinená právnická osoba plniť, ako aj že predmetné peňažné prostriedky nevrátia, - čím poškodeným Y. X. a N. J. spôsobili škodu najmenej vo výške 46.000 eur.

15. Dovolací súd dospel k záveru, že v takto formulovanej skutkovej vete napadnutého rozsudku je dostatočne vyjadrená objektívna stránka trestného činu podvodu, ktorej podstatou je konanie obvineného, ktorý v mene právnickej osoby L. X., s. r. o. (ďalej len „právnická osoba“) uzatvoril s poškodenými kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa poškodení zaviazali zaplatiť kúpnu cenu, ktorý záväzok si prostredníctvom poskytnutého úveru z banky splnili a právnická osoba sa zaviazala previesť vlastnícke právo k v nej špecifikovaným nehnuteľnostiam na poškodených, ktorý záväzok si právnická osoba vo vzťahu k poškodeným nesplnila, resp. si ho ani nemohla objektívne splniť, keďže toho istého dňa, ako bolo uzatvorená kúpna zmluva s poškodenými, obvinený odstúpil od zmluvy, ktorou previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na právnickú osobu, pričom právnická osoba zaplatenú kúpnu cenu spotrebovala, čím znemožnila vrátenie kúpnej ceny poškodeným. Prezentovaná snaha obvineného odstúpením od zmluvy riešiť vzniknutý problém s DPH nič nemení na skutočnosti, že právnická osoba nebola objektívne schopná svoj záväzok voči poškodeným splniť a obvinený o tejto skutočnosti vedel.

16. Podľa skutkovej vety boli poškodení obvineným uvedení do omylu, pretože legitímne očakávali, že po zaplatení kúpnej ceny vo výške 46 000 eur na nich bude prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré mali na základe kúpnej zmluvy nadobudnúť.

17. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku ani z jeho odôvodnenia nevyplýva, že by krajský súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že poškodení boli informovaní o tom, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom kúpnej zmluvy má do svojho vlastníctva opätovne nadobudnúť obvinený, čím bude právnickej osobe objektívne znemožnené splniť si svoj záväzok z predmetnej kúpnej zmluvy príp., že nehnuteľnosti na nich budú prevedené až po dokončení celého projektu. Z tohto dôvodu nemožno na skutkové závery obvineného, týkajúce sa údajného nedbanlivostného a kolúzneho konania poškodeného, v rámci dovolacieho konania prihliadnúť. Preto nemožno konštatovať, že by sa poškodení, hoc aj čiastočne, podieľali na vzniku škodlivého následku a mali popri obvinených niest' zodpovednosť za náhradu vzniknutej škody.

18. Rovnako úvahy obvineného o tom, že ak poškodený zistil, že nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností až s dlhším odstupom času, majú preukazovať jeho vedomosť o tom, že na základe kúpnej zmluvy na jeho osobu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam neprejde, čo je v rozpore so závermi krajského súdu, majú skutkový charakter, ktorý dovolací súd nie je oprávnený skúmať.

19. Podľa zistení krajského súdu s kúpnu cenou za nehnuteľnosti nakladal aj obvinený, ktorý vedel, že tieto finančné prostriedky budú použité na realizovanie projektu, a teda mu bolo zrejmé, že kúpna cena za nehnuteľnosti vo výške 46 000 eur bude právnickou osobou spotrebovaná.

20. Krajský súd sa dostatočne zaoberal aj skúmaním subjektívnej stránky trestného činu podvodu a na

podklade vykonaného znaleckého dokazovania na osobu obvineného dospel k záveru, že jeho mentálny stav mu umožňoval pochopiť obsah a následky ním podpísaných písomností (kúpna zmluva, odstúpenie od zmluvy), pričom jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v rozhodnom čase znížené iba parciálne, forenzne nevýznamne. Obvinený, podľa záverov krajského súdu, už v čase podpisu kúpnej zmluvy rozhodne konal s vedomím, že na poškodených nebudú odsúdenou spoločnosťou L. X., s. r. o. prevedené predmetné nehnuteľnosti, nakoľko odstúpením od zmluvy sa ich vlastníkom opäť stal obvinený a v tomto smere poškodených uvádzal do omylu už v čase podpisu kúpnej zmluvy. Zároveň obvinený vedel, že zaplatená kúpna cena bude právnickou osobou použitá na realizáciu projektu.

21. Nad rámce vyššie uvedeného dovolací súd uvádza, že nie je pravdou, že rovnaká situácia by nastala aj v prípade, ak by obvinený od primárnej kúpnej zmluvy neodstúpil, pretože v tomto prípade by poškodený mohol, napr. podať návrh na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností (ak by disponoval podpísanými kúpnyimi zmluvami), resp. iným spôsobom sa domáhať splnenia záväzku právnickej osoby z kúpnej zmluvy.

22. Ohľadne vedomostnej zločky obvineného o priebehu jednotlivých úkonov a ich následkov, krajský súd poukázal na vykonané dokazovanie, najmä výpoveď odsúdeného Š., ktorý uviedol, že riešenie vrátiť pozemky obvinenému, prišlo práve zo strany obvineného a W. B., keď bol riešený problém so zaplatením DPH. Obvinený rovnako vedel, že právnická osoba kúpnu cenu zaplatenú poškodenými spotrebuje na realizáciu projektu a tieto finančné prostriedky nebudú môcť byť poškodeným vrátené.

23. Obvinený po uzavretí kúpnej zmluvy nevyvinul žiadnu snahu, aby vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy, bolo prevedené na poškodených, hoci im pri uzavretí kúpnej zmluvy nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sám deklaroval. Dovolacia námietka obvineného, že vykonávané úkony mal konzultovať s právnikom nie je relevantná, keďže krajský súd u obvineného konštatoval úmyselné zavinenie, teda vedomosť o následkoch ním vykonávaných právnych úkonov vo vzťahu k poškodeným.

24. Z tohto dôvodu krajský súd u obvineného správne konštatoval úmyselné zavinenie - nepriamy úmysel a teda aj naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podvodu.

25. Pokiaľ obvinený v podanom dovolaní uvádza, že sa jedná o súkromnoprávny vzťah, príp. by v jeho prípade prichádzala do úvahy aplikácia materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, dovolací súd sa s jeho právnym názorom nestotožnil.

26. V tomto kontexte je nevyhnutné zohľadniť, že obvinený naplnil, vzhľadom na výšku spôsobenej škody, kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu podvodu, čo samo o sebe zvyšuje spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť tohto trestného činu a zároveň ani krajský súd a ani dovolací súd nezistili také okolnosti prejednávaneho prípadu (spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obvineného), ktoré by pri naplnení skutkovej podstaty tohto trestného činu preukazovali jeho nepatrnú závažnosť alebo skutočnosť, že sa jednalo len o súkromnoprávny vzťah.

27. Prípadná neplatnosť kúpnej zmluvy nemá pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu žiadnu relevanciu, pretože predmetom tohto trestného konania je podvodné konanie obvineného, ktorý od poškodených vylákal finančné prostriedky pod zámenkou, že poškodení nadobudnú vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, hoci vedel, že tento záväzok nebude splnený. Rovnako rozdiel vo výške zaplateného preddavku za nehnuteľnosti poškodenými, ktorý bol uvedený v kúpnej zmluve, a ktorý bol poškodenými reálne zaplatený, má význam len pre určenie výšky škody.

28. Pokiaľ sa obvinený domnieva, že bol obeťou podvodného konania inej osoby, má právo podať trestné oznámenie, avšak táto skutočnosť nemá vplyv na právne posúdenie skutkovej vety napadnutého rozsudku dovolacím súdom. Rovnako obvineným prezentovaná trestnoprávna zodpovednosť poškodeného za trestný čin úverového podvodu nie je predmetom tohto trestného konania a týmito dovolacími námietkami sa dovolací súd podrobnejšie nebude zaoberať.

29. Dovolací súd však vyhodnotil dovolanie obvineného ako čiastočne dôvodné v časti výroku o náhrade škody, konkrétne v časti týkajúcej sa namietanej výšky úrokov z omeškania. Obvinený namietal, že krajský súd pre určenie výšky úrokov z omeškania použil v neprospech obvineného obchodnoprávnu úpravu, namiesto občianskoprávnej úpravy.

30. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu je zrejmé, že krajský súd pri určení výšky škody vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vláda SR č. 87/1995 Z.

z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Navyiac aj zo samotnej kúpnej zmluvy vyplýva, že bola uzatvorená podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Z predmetného nariadenia vyplýva jednak výška úrokov z omeškania ako aj skutočnosť, že pre určenie jeho výšky je rozhodujúci prvý deň omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu, teda jeho výška sa ďalej nemení. V tomto kontexte dovolací súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2005, sp. zn. 4Cdo/193/2005, podľa ktorého ustanovenie § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, neumožňuje meniť výšku úrokov z omeškania v súvislosti so zmenami v určení základnej úrokovej sadzby, ku ktorým došlo po prvom dni omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Z § 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka vyplýva, že sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka omeškania zvýšenej o osem percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania sa použije počas celého tohto kalendárneho polroka omeškania, alebo namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

33. Krajský súd priznal poškodenému úroky z omeškania od 4. apríla 2021 vo výške 8 % ročne zo sumy 46 000 eur, pričom dňa 4. apríla 2021 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,00 %.

34. Keďže krajský súd určil výšku úroku z omeškania k 4. aprílu 2021 vo výške 8 % a túto výšku následne menil, je zrejmé, že pri určení výšky úroku z omeškania neprávne vychádzal z nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka namiesto občianskoprávnej úpravy, v dôsledku čoho obvineného zaviazal k vyššej náhrade škody, ako by tomu bolo v prípade použitia občianskoprávnej úpravy.

35. Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

36. Na základe uvedených skutočností dovolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu vo vzťahu k obvinenému zrušil vo výroku o náhrade škody (ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušenú časť rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad) a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, keďže dospel k záveru, že vytýkané nedostatky môže napraviť krajský súd, a preto nie je potrebné zrušiť aj rozhodnutie okresného súdu a prikázať mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

37. Týmto rozhodnutím dovolacieho súdu sa prejednávajúca vec obvineného dostala do štádia odvolacieho konania, v rámci ktorého bude krajský súd povinný opätovne rozhodnúť o výroku o náhrade škody vo vzťahu k obvinenému a svoje rozhodnutie presvedčivo odôvodniť pri súčasnej viazanosti odvolacieho súdu vyššie uvedeným právnym názorom dovolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1 Trestného poriadku.

38. Dovolací súd pripomína, že dovolanie bolo podané len v prospech obvineného, a preto bude krajský súd v ďalšom konaní limitovaný zásadou zákazu „reformatio in peius“ v zmysle § 391 ods. 2 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.